

Juniorcamp på Bornholm 2007

Fredag til søndag ved Skt. Hans aften afholdt vi vores første juniorcamp i DKK-8 (Den første i DKK?).

9 af vores unge hundeinteresserede havde meldt sig til campen, der fandt sted i området omkring Sose.

Vi startede midt eftermiddag om fredagen. De unge handlere og deres hunde skulle bo i telt i skoven hos Maria, Ulla og Leif.

Meningen var, at vi i de 48 timer, som campen varede, skulle være sammen med vores hunde hele tiden.

Reglerne for campen blev ridset op

- du er sammen med din hund hele tiden, og den er dit ansvar
- du rydder op efter den

Efter teltslagning startede vi med en lille gåtur rundt i [100-meter-skoven](#), så hundene under trygge forhold kunne se hinanden lidt an, og så instruktørerne kunne få et lille indtryk af, hvordan kemien hang sammen.

Herefter lagde alle et spor - med leverpostej opblødt i vand - hvorefter hundene afprøvede deres sporevner, iført lang line og stor spænding.

Det blæste lidt, så vi oplevede meget tydeligt, hvordan hundene fulgte færden - og ikke striben med duftstof.

Efter sporprøven fodrede vi af - såvel hunde som mennesker - hvorefter vi gik en god lang tur til Sosebugten, hvor hundene fik lov til at løbe frit på stranden.

Resten af aftenen gik med bål, hygge (forsøg på sang omkring lejerbålet) og hundesnak, indtil det var tid til at finde i teltene.

Alle var passende trætte, så både hunde og mennesker kravlede ind i deres respektive telte og faldt hurtigt til
En enkelt hund syntes ikke, at

til ro

ro.

oplevelsen var så morsom, så efter en del hylen (der dog ikke generede de andre hunde ret meget), så blev den flyttet til et andet sovested, så handleren kunne få lidt nattero.

De voksne lave en lille hyggelig evaluering på dagens forløb ved de sidste gløder fra bålet, før de også kravlede ind i deres telte.

Lørdag, efter morgenmaden, gik vi op til Lisbeth, der bor ca. 4 km væk. En fin tur, på trods af mødet med en lokal hund, som ejeren ikke havde helt styr på. Lisbeth kendte heldigvis hunden og stedet, så vi var lidt forberedte på, at problemet kunne opstå.

Hos Lisbeth skulle vi starte med agility. Hun har en fin bane med alle forhindringer, så hundene blev delt i 3 hold - med hver deres instruktør -

og så gik det ellers der ud af - over spring, gennem tunneler og over feltforhindringerne. En rigtig god demonstration af agility, fordi alle kunne komme på banen - holde små pauser - og komme på banen igen.

Efter en lille pause kom en af vores lydighedsinstruktører og indviede gruppen i klikkertræningens verden. Først prøvede vi at klikkertræne Lisbeth, dernæst klikkertrænede vi hinanden. Uden brug af ord, skulle vi klikke hinanden til at bygge ret så fantasifulde figurer af legoklodser.

Da vi på den måde havde oplevet verden set fra vores hundes side, gik vi i gang med at lave nogle små øvelser, hvor vi fik hundene til at markere kasser og andre mål.

Så var der behov for frokostpause, både for hunde og handlere.

Hundene var i et nyt miljø, omgivet af fremmede, og der havde været intensiv træning, så det var tydeligt, at der var brug for en pause - 9 hunde lå

på række og prøvede at få styr på deres tanker, mens vi andre spiste frokost.

Efter frokosten kom en af vores lokale dyrlæger - Annette - for at fortælle os lidt om hunde, og om, hvordan man kan holde lidt øje med deres helbredstilstand.

Hvornår er hunden syg? Hvad kan du gøre selv? og hvornår skal du gå til dyrlægen?

Handlerne prøvede at tage temperatur på deres hunde, dryppe øjne og de lyttede med stetoskop på hjertelyden.

Bagefter havde vi en god snak, hvor der kunne stilles spørgsmål om hunde og hundeproblemer.

Turen tilbage til teltene foregik i bil - alle var lidt matte efter dagens begivenheder.

Da vi kom tilbage, forsvandt børn og hunde ind i deres telte, det var helt tydeligt, at der var behov for lidt afslapning.

Aftensmaden stod på grillmad. Vores gril - og madvarerne - stod i græshøjde, og det var en lidt speciel oplevelse at se alle hundene ligge i rundkreds om maden uden et eneste udfald imod hverken stegte eller rå pølser. Alle lå pænt, sødt og sovende ved

siden af deres ejer.

Bagefter gik turen til Sosebugten for at se på Skt. Hansbål.

Bålet var anlagt af nogle få sommerhusejere, der bor i området, og de gjorde pænt store øjne, da vi dukkede op med alle vores hunde. Selve bålfeften var en blandet fornøjelse. Bålet var fugtigt, så det fik en ordentlig sjat benzin. Desværre var der ingen der advarede os, så da benzinen fultede af med et kæmpe drøn, så fultede hundene meget hurtigt i den anden retning. De fleste blev heldigvis i deres snore, men en enkelt smuttede ud på en nærliggende kornmark, hvor vi så kunne få en demonstration på, hvordan man kalder en skræmt hund tilbage. Den kom tilbage, og vi kunne i samlet flok gå hjem til teltene, hvor vi lavede vores eget bål under lidt mere kontrollable forhold.

Søndag formiddag viste vi tricks for hinanden, før vi pakkede teltene sammen og gik den sidste tur i området før camp-

Og
Vi

havde
der
blev
Vi så
for
Der
der

hvad har vi så lært, af dette første forsøg?

lærte, at vores unge handlere havde en fantastisk ansvarlighed overfor deres hunde. De var helt bogstaveligt sammen i 2 døgn. Vi forberedt os med muligheden for at lave indhegninger og bure, hvis skulle være brug for en pause - vores betænkeligheder i den retning gjort grundigt til skamme.

ingen efterladte hunde, og der var mad og vand, når der var behov for det.

blev checket for flåter, og der blev samlet efterladenskaber op, når var brug for det.

Vi så også unge mennesker og børn, der ikke gik i panik, når hundene - naturligt nok - lige skulle prøve hinanden af. Vi havde 3 hanner og 6 tæver med, så selvfølgelig var der lidt knurren ind imellem, men en rolig og afslappet atmosfære gjorde, at det var nemt at håndtere.

Vi lærte også, at vores frygt for, at vi ikke havde stoppet aktiviteter nok ind i programmet, var fuldstændig ubegrundet. Camp-formen, hvor vi boede sammen i telte, var sammen hele tiden og lavede nogle aktiviteter, sled rent psykisk meget hårdt på såvel hunde som handlere - der var brug for gode lange pauser ind imellem, hvor man bare kunne sidde sammen - småsnakke eller holde mund - eller lægge sig ind i sit telt med sin hund.

De 48 timer, med to overnatninger har både instruktører og deltagere syntes var passende.

Første aften og nat gik med socialisering, mennesker imellem og hunde imellem, samt med at finde sig tilrette i teltene. Nummer to aften og nat gik med helt afslappet samvær omkring bålet i en skøn blanding af hunde og mennesker.

Vi havde det godt sammen - men søndag middag var det også passende at tage hjem, nu var vi alle - hunde og mennesker - godt brugte.

Gør vi det igen?

Tjah – vi er nu i gang med at planlægge næste år's camp, så det gør vi jo godt nok.
Vi er helt klar over, at vi skal være skarpere i forhold til noget af planlægningen:

- nødplan i forhold til dårligt vejr (i 2007 var de sidste dage op til campen præget af udpræget "ikke campingvenligt vejr", men vejrguderne tilsmilede os i sidste ende), men vi skal have en nødplan
- de ansvarlige instruktører skal ikke samtidig være ansvarlige for praktiske ting som f.eks. forplejning
- mere forpligtigende aftaler med gæsteinstruktører, så programmet er på plads – hele vejen igennem

Så – ja! Vi er i fuld gang – for det var altså sjovt.